

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 127.504 van 28 januari 2004
in de zaak A. 146.918/VII-31.489**

In zake : XXX, handelend in eigen naam en in de hoedanigheid van wettelijke
 vertegenwoordigster van haar minderjarige kinderen XXX
 XXX,
 XXX,
 XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat A. NAVASARTIAN,
 kantoor houdende te 1030 BRUSSEL,
 Jenatzystraat 13

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, in eigen naam en in de hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarige kinderen XXX, XXX, XXX en XXX, van Georgische nationaliteit, op 23 januari 2004 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 12 januari 2004 houdende verwerping van de aanvraag om machtiging tot verblijf en houdende bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 21 januari 2004;

Gelet op de beschikking van 26 januari waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 23 januari 2004 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 januari 2004;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. NAVASARTIAN, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van eerste auditeur M. LEFEVER;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij kwam België binnen op 10 april 2000 en verklaarde zich vluchteling. Op 1 augustus 2000 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten. Op 13 februari 2002 bevestigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. Het beroep tot nietigverklaring en de vordering tot schorsing tegen deze beslissing werden verworpen bij arrest nr. 112.597 van 18 november 2002;

1.2. Op 17 september 2001 dient de verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Deze aanvraag vermeldt als uitzonderlijke omstandigheden waarom de aanvraag niet in het land van herkomst maar in België werd ingediend, dat de dochter van de verzoekende partij aan diabetes lijdt, wegens haar fysieke toestand medisch gevolgd wordt en dagelijks insuline-inspuitingen nodig heeft en dat zij omwille van haar Koerdische afkomst in haar land van herkomst van medische zorgen verstoken blijft, dat zij om politieke redenen Georgië ontvlucht is, dat het indienen van een aanvraag om verblijfsvergunning op grond van artikel 9, derde lid van de Vreemdelingenwet in haar land van herkomst onmogelijk is, omdat de Belgische regering geen ambassade of zelfstandig consulaat in Georgië heeft en dat het bemachtigen van de reisdocumenten, welke niet in haar bezit zijn, in haar land van herkomst geruime tijd in beslag kan nemen.

1.3. Op 30 oktober 2003 verwerpt de verwerende partij deze aanvraag.

Bij arrest nr. 125.397 van 18 november 2003 beveelt de Raad van State bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze beslissing.

1.4. Op 21 januari 2004 werd aan de verzoekende partij kennis gegeven van een tweede beslissing over dezelfde aanvraag en waarbij deze aanvraag werd verworpen. Dit is de bestreden beslissing. Deze is als volgt gemotiveerd:

"(...)

De redenen waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van ophoud in het buitenland kunnen niet als uitzonderlijke omstandigheden worden aanvaard. Het feit dat haar kinderen hier schoollopen en een technische opleiding volgen aan de 'Academie des Métiers, des Arts en des Sports', betrokkene taallessen volgt en ze allen geen gevaar vormen voor de Belgische samenleving is op zich niet uitzonderlijk en verantwoordt niet dat de aanvraag tot regularisatie in België wordt ingediend.

De problemen in haar land -waarop betrokkene zich tevens baseert- hebben reeds het voorwerp uitgemaakt van een onderzoek in het kader van de asielaanvraag. Deze aanvraag werd afgewezen op 23/02/2001 door het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen en ter kennis gebracht op 27/02/2001. Hieruit bleek eveneens dat de Koerden in Georgië niet langer het voorwerp uitmaken van een etnische vervolging. Hoger genoemde problemen kunnen derhalve niet meer worden aanvaard als buitengewone omstandigheden om de aanvraag in toepassing van art. 9 van de wet in België in te dienen.

Het feit dat betrokkenes zoon werd opgeroepen voor het leger kan niet weerhouden worden als uitzonderlijke omstandigheid. Hij legt immers geen enkel bewijs voor van deze oproeping en bovendien wijst niets in zijn asielrelaas erop dat er ook maar een vermoeden bestaat dat hij zou beschuldigd worden van desertie, zoals bv. een veroordeling of aanhoudingsbevel. Het medisch motief dat betrokkene aanhaalt voor haar dochter kan niet weerhouden worden. Uit het verslag van onze controlegeneesheer blijkt immers dat dit probleem haar niet verhindert te reizen en dat in het land van herkomst een gelijkwaardige behandeling voorhanden en toegankelijk is. Mag ik er tevens op wijzen dat betrokkene een aanvraag tot regularisatie kan indienen in het Belgisch Consulaat te Tbilissi. Deze diplomatieke post aanvaardt de aanvraag en stuurt de documenten door naar Moskou. Betrokkene hoeft dus niet naar Moskou te reizen om aldaar een aanvraag in te dienen. Bijgevolg kan er haar geen gunstig regime worden toegestaan. Betrokkene dient contact op te nemen met de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) en/of de Georgische vertegenwoordiging in België teneinde hun terugkeer voor te bereiden.

Bijgevolg dient betrokkene gevolg te geven aan het haar op 01/08/2000 afgeleverde bevel dringend het Belgisch grondgebied te verlaten."

2.1. Overwegende dat luidens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de

onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.2. Overwegende dat het bestaan van de uiterst dringende noodzakelijkheid en van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel in een eerdere situatie - waarvan de verwerende partij zegt dat ze identiek is - werden aanvaard in het arrest nr. 125.397 van 18 november 2003; dat er geen elementen aanwezig zijn die deze vaststellingen te dezen zouden ontkrachten; dat door de thans bestreden beslissing het risico groter wordt dat de verwerende partij het bevel om het grondgebied te verlaten van 1 augustus 2000 effectief zal ten uitvoer leggen; dat de bewering van de verwerende partij met betrekking tot de medische toestand van de dochter XXX zal worden besproken in het licht van het ingeroepen middel;

2.3. Overwegende dat de verzoekende partij de schending inroept van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 9, tweede en derde lid van de Vreemdelingenwet; dat zij, onder meer, het volgende betoogt:

"(...)

b.1 het verslag waarnaar wordt verwezen in de bestreden beslissing is niet ter kennis van de verzoekers gebracht. De verzoekende partijen kunnen aan de hand van de beslissing niet uitmaken of het al dan niet zin heeft om een beroep in te dienen bij de Raad van State. Het ontbreken van dit verslag, dat een, determinerend motief uitmaakt van de bestreden beslissing, is een schending van de motiveringsplicht.

b.2 Uit de medische attesten van de Belgische specialisten blijkt dat de ziekte niet adequaat verzorgd kan worden in Georgië. Uit het medisch attest van het ziekenhuis "AMBROISE PARE" geschreven door het hoofd van het ziekenhuis op 22 januari 2004, blijkt dat XXX niet op een correcte wijze kan behandeld worden in haar land van herkomst, hetgeen in totaal contrast staat met de nietszeggende, onbekende en oncontroleerbare informatie waarnaar de verwerende partij verwijst.

(...)"

Overwegende dat het doel van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen - betere informatie van de bestuurde en het vergemakkelijken van het jurisdictioneel toezicht - niet wordt bereikt door verwijzingen naar een advies waarvan de inhoud voor de bestuurde onbekend is gebleven; dat overigens uit het verslag zelf van de controlegeneesheer van 9 december 2003, dat zich in het administratief dossier bevindt, niet blijkt wat in de bestreden beslissing wordt vermeld; dat deze raadsgeneesheer zich ertoe beperkt, zonder enige commentaar noch toelichting, te verwijzen naar een als bijlage aan zijn verslag gevoegde brief van de Belgische ambassade in Moskou, waarvan niet wordt beweerd noch aangetoond dat dit "verslag" werd opgemaakt door iemand die terzake deskundig is; dat de raadsgeneesheer van de verwerende partij overigens op zeer summiere en niet door een eigen redengeving onderbouwde wijze stelt dat "diabetes kan worden behandeld in Georgië", dat de "zieke kan

reizen” en dat “de terugkeer kan gebeuren”; dat indien de verwerende partij meent dat een verwijzing naar dit verslag een voldoende en afdoende motivering van het medische luik van haar beslissing zou uitmaken, moet worden vastgesteld dat het betrokken verslag zelf niet afdoende is gemotiveerd; dat het middel ernstig is;

2.4. Overwegende dat in de gegeven omstandigheden de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan worden bevolen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 12 januari 2004 houdende verwerping van de aanvraag om machtiging van verblijf, ingediend door de verzoekende partij op grond van artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en houdende het bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 21 januari 2004 .

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Artikel 3.

Bevolen wordt de onmiddellijke tenuitvoerlegging van dit arrest.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op
achtentwintig januari tweeduizend en vier, door

de H. E. BREWAEYS, wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,
Mevr. L. SCHWEIGER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. SCHWEIGER

E. BREWAEYS